דלקת כיבית במעי הגס

אלמוני (ארה"ב)

2 באפריל 2011

"בכך שפתרתי את הקונפליקט יכולתי לרפא את "מחלתי!"

אני גבר בן 46 והייתי רוצה לספר לכם על ניסיוני עם ה-GNM.

במשך שנים רבות עבדתי בחברת חשמל (אקרא לה בן & ברוס) שם ביצעתי עבודות של קבלנות משנה. יום אחד, בהפתעה מלאה, פנה אלי מפקח מחברת החשמל של המדינה והציע לי ג'וב. בהתראה מוקדמת של שבועיים עזבתי את עבודתי והצטרפתי למה שנחשב בעיני כחלום האולטימטיבי של ג'וב. לעבוד עבור ספק של חברת החשמל של המדינה זוהי הפסגה. הרגשתי כה בר-מזל ובעל זכות.

כחודשיים אחרי שהתחלתי לעבוד עבור חברת החשמל, עשינו עבודה כלשהי במסגרת עבודות פיתוח, ומעסיקי הקודם בן & ברוס עשה חלק מעבודת קבלנות המשנה עבורנו במורד הרחוב, עם מכונה שנהגתי להפעילה כאשר עבדתי שם. אחד העובדים של בן & ברוס בא אלינו וסיפר שהאזעקות במכונה שלהם נעלמו, מה שמצביע על כך שהם פגעו בקווי חשמל תת-קרקעיים והם זקוקים לעזרתנו. מכונה זו וקווי חשמל היו מוכרים לשותפי ולי, כך שהלכנו לראות במה הם פגעו.

כשהסתכלנו לתוך הבור, שותפי ביקש מהעובד של בן & ברוס להזיז את המכונה אחורה, כך שנוכל לראות טוב יותר. זהו תהליך סטנדרטי ששנינו עשינו כבר בעבר במקרים דומים. כאשר העובד עשה זאת, הצטלבו כבלים ואירע פיצוץ ענק! מסביב היו טרנספורמטורים מעשנים בכל מקום, והתפרצות הזרם עברה לכל בית בבלוק, וכל מכשיר חשמלי שהיה מופעל באותו זמן נשרף. אנשים עלולים היו להיפגע, אך באופן מפתיע זה לא קרה.

תיקנו את התקלות המיידיות אך גם שותפי וגם אני היינו בהלם ומזועזעים מאד ממה שקרה, מאחר ושנינו לא חווינו אף פעם דבר כזה לפני-כן, ושנינו עשינו עבודות מסוג זה במשך קרוב ל-20 שנה.

המחשבה שלא הרפתה ממני היתה שהולכים לפטר אותי בגלל אירוע זה. תקופת הניסיון שלי היתה לשנה שלמה, ואני הייתי אז בחברה חודשיים בלבד. קל מאד לחברה לפטר עובדים במשך שנה ראשונה זו, אם היא בוחרת לעשות זאת. חשבתי כל הזמן שבן & ברוס יאשימו על כך שאמרתי להם להזיז את המכונה, למרות שאני לא הצעתי זאת. חשבתי שהם יכולים לעשות זאת במתכוון, כי הייתי מאד רב ערך בשבילם והם כעסו עלי על שעזבתי אותם.

באותו לילה קפאתי מקור, בקושי יכולתי לאכול ארוחת ערב, ולא יכולתי לישון. חשבתי שאני הולך לאבד את ג'וב חלומותי. חיכיתי שישאלו אותי שאלות ביום שלמחרת. אף אחד לא אמר דבר כלשהו. יומיים, שלושה ימים, שבוע, שבועיים חלפו. אף אחד לא שאל אותי על מה שקרה, אך הייתי עדיין עצבני כל הזמן. לבסוף, כ- 3-4 שבועות לאחר מכן, אמר המפקח שלי שבן & ברוס שילמו עבור כל מכשירי החשמל וברור שהם היו אשמים. ההקלה שחשתי היתה עצומה.

כשבוע לאחר מכן היה לי דם בצואה. בתחילה זה היה קל, ואז זה נעשה בהיר יותר וחזק יותר. הצואה שלי הפכה לשלשול דמי. אשתי ואני לא היכרנו אז מספיק את ה-GNM. הרופא שלי הציע שאעשה בדיקת קולונסקופיה. האבחון: דלקת כיבית במעי הגס. ובכן, אם תחקרו מה זה, יגידו לכם שזה משהו שאתה חי אתו עד סוף חייך. לקחתי את התרופות שרשמו לי במשך כחודש, אך המשכתי לקרוא יותר על ה-GNM, ואיתרתי את הקונפליקט המדויק – הפיצוץ – ואז הדאגות שאני יואשם ע"י החברה הקודמת שלי ואפוטר. ההסבר של ה-GNM לגבי דלקת כיבית במעי הגס הוא "כעס מכוער, בלתי ניתן לעיכול", זה, במקרה שלי, ההרגשה שיאשימו אותי שלא בצדק ברמאות חברת ביטוח. זה מה שהרגשתי!

© LearningGNM.com
הצהרה: המידע בעדות זו אינו מחליף ייעוץ רפואי מקצועי

עברה שנה וחצי מאז אובחנתי ולא קרה לי אפילו פעם אחת משהו שקשור לזה. המעיים שלי הבריאו לחלוטין מכיון שהקונפליקט נפתר לחלוטין; עברתי את שנת הניסיון ואני לא צריך יותר לדאוג לגבי איבוד ג'וב חלומותי. אם הייתי מחייה מחדש את האירוע ודואג לגביו, הייתי סובל מנסיגות מתמידות של המחלה שהיו יוצרות מצב כרוני.

ע"י פתרון הקונפליקט הייתי מסוגל לרפא את "מחלתי"! זה לא יכול היה להיות יותר קל!

הסבר: מקרה זה הוא דוגמא טובה לאופיו המאד סובייקטיבי של הקונפליקט ("המחשבה שלא הרפתה ממני היתה שהולכים לפטר אותי בגלל אירוע זה").

הקונפליקט הביולוגי שקשור למעיים הוא "כעס בלתי ניתן לעיכול". אנחנו בני האדם, חווים קונפליקטים של "משהו בלתי ניתן לעיכול" גם בצורה פיגורטיבית ("ההרגשה שיאשימו אותי שלא בצדק ברמאות חברת ביטוח. זה מה שהרגשתי!").

בשלב האקטיבי של הקונפליקט מתרבים תאי המעיים במטרה לייצר יותר מיצי עיכול, כך שהדבר "הבלתי ניתן לעיכול" יוכל להיספג יותר בקלות ולהתעכל. כאשר הפסייכי ומערכת העצבים האוטונומית נמצאים במצב של סטרס ("אך הייתי עדיין עצבני כל הזמן"), עם קור בקצות הגפיים (השלב הקר), חוסר תיאבון והפרעות בשינה, אין בנקודה זו סימפטומים ברמה של האיבר.

עם פתרון הקונפליקט ("ההקלה שחשתי היתה עצומה"), מתחיל שלב הריפוי. במשך תהליך הריפוי מפורקים התאים העודפים שכבר לא דרושים ומפונים החוצה, מלווים בשלשול שהוא סימן חיובי לכך שמתרחש התהליך הטבעי להסרת התאים ושה"דבר הבלתי ניתן לעיכול" מסולק עכשיו החוצה. דם בצואה מצביע על כך שהקונפליקט האקטיבי היה חזק (ריבוי התאים באיבר נעשה ביחס ישר לעוצמת הקונפליקט).

בעזרת הידע של ה-GNM, יכול היה ידידנו לזהות את הקונפליקט המדוייק, להבין את טבעם של הסימפטומים של שלב הריפוי, ויכול היה להשלים את תהליך הריפוי דרך העירנות לכך שהקונפליקט נפתר לחלוטין ("אם הייתי מחייה מחדש את האירוע ודואג לגביו, הייתי סובל מנסיגות מתמידות של המחלה שהיו יוצרות מצב כרוני").

קרוליין מרקולין

תורגם מאנגלית ע"י עידן סער, ישראל

נלקח מהאתר:**www.LearningGNM.com**

© LearningGNM.com
הצהרה: המידע בעדות זו אינו מחליף ייעוץ רפואי מקצועי